

Přilohy

Přiloha 1: Rozhovory s vybranými olympioniky

Rozhovor autorky s oštpačem Vít zslavem Veselým, 25. července 2012

Sleduješ mediální sdělení, která o tobě před olympijskými hrami vycházejí?

Sleduji to, na internetu jsem v podstatě každý den, takže bych si to prohlíží na zajetých serverech. Nejsem jedním z těch, kteří by se to vyloženi snažili ignorovat.

Proč to sleduješ?

Zajímá mě, jak to novináři napíší, jak se píše, co jsem jim řekl. Z toho hlediska je to asi nejzajímavější. Koukám se ale i na jiné články o lidech, které znám. Není to tedy jen analytika a kontrola.

Nesouhlasil jsi s nějakým článkem, který o tobě před olympijskými hrami vyšel?

Spíš ne. Snažím se chápat, když se mě novináři ptají na něco, co mi připadá jako blbost. Pro mě je to třeba zvláštní na to odpovídat, ale jim to připadá zajímavé. Beru to tak, že se tím novináři živí, musí uspokojovat poptávku lidí a taky sami tvoří nabídku. Jak zněla otázka?

Jestli o tobě napsali před olympijskými hrami něco, s čím jsi nesouhlasil...

Víceméně mi nic nerozhodilo, akorát jak jsme se bavili s tím Fírou (*novinář Filip Grim, Idnes.cz, pozn. aut.*). Říkal jsem si, že mi to připadá i tom rozhovoru v podstatě vnutili do úst, ale přitom to v článku vypadalo, jako bych to řekl sám. (*Viz článek na Idnes.cz: „Péče o zlatou formu? Tabu je jen tiskové pivcech, pozn. aut. Veselý, žolík pro Londýn, pozn. aut.*)

Kdy to bylo?

Před mistrovstvím republiky na tiskové konferenci, v podstatě po Oslu (*závod Diamantové ligy, pozn. aut.*).

Přemýšlel jsi nad tím?

Kdybych to řekl o někom jiném, řekl bych si: Co to tam plácá, jakých tiskových pivcech nebo pro zrovna tiskových pivcech? Přišlo mi to zvláštní, alespoň tak to cítím. Možná je to tím, že se to vztahovalo na mě. Nicméně v tu chvíli jsem cítil, že je to trochu nefér, protože to nebyl můj výmysl. Řekl to (*o tiskových pivcech, pozn. aut.*) jiný novinář a já jen odpovídl: Jo, tak třeba to už by bylo moc. V podstatě mi to vložili do úst, alespoň jsem to tak vnímal.

Myslíš, že s tebou jsou před olympijskými hrami spojována nějaká očekávání?

Určitě to tak vnímám, obzvláště po mistrovství Evropy, kde jsem vyhrál. Je to spojené s mými výsledky, takže je to přirozené. Ty články, a i tam se to zmiňuje. Ale nemyslím si, že by to bylo tak extrémní, jako to má třeba Bára (*Špotáková, pozn. aut.*). Ona už je trochu jiná osoba, já jsem v pozici prvního favorita, jde mi to v uvozovkách až tento rok. Takže očekávání ode mě jsou, nicméně jsou opatrnější.

Kdybys to měl shrnout, co se od tebe očekává?

Říká, je to na základě předchozích výsledků. Asi se očekává medaile.

Souhlasíš s tím?

Když se podívám na své výsledky, musím s tím souhlasit. Není to nic nereálného, co by média vytvářela imaginárně.

Jaká média před olympijskými hrami sleduješ?

Servery Idnes.cz, Sport.cz a Novinky.cz, někdy i tištěný deník Sport.

Internetový nebo tištěný?

Tištěný si sám nekupuji. Ale z tištěných deníků jsou pro mě nejlepší: Mladá fronta a Sport, z internetových: Novinky, Sport a Idnes. Občas se podívám i na iSport, ale to spíš ze zajímavosti. Teba když pro mě psal Hašek, zajímalo mě, kdy to vyjde, a díval jsem se, jestli články nedají i online. Dívám se i na neformální média. Teba Zvědavce (*Zvedavec.org, pozn. aut.*), ale tam jsou spíš informace, které nebývají v mainstreamových médiích. Například Zvědavce je takový kontroverznější, bývají tam články, které se objevily někde v zahraničí, a píšou tam lidé, jejichž texty by asi v mainstreamových médiích neotiskli.

Jak jsi vnímal sdělení, která o tobě vycházela?

Pozitivně. Novináři se s námi snaží dobře vycházet a myslím si, že to je také důvod, proč jsou články pozitivní. Žádnou podpásovku nebo něco negativního jsem nezaznamenal.

Myslíš, že mohou média a jejich výstupy sportovce před olympijskými hrami rozptýlit?

Myslím, že je to na olympionikovi jako takovém, pokud si to člověk dobře nastaví, umí říkat i ne a ví, proč to dělá, nemůže ho to rozhodit. Samozřejmě předpokládám, že média musí nějakým způsobem jeho názor respektovat. Pokud by začala média řešit něco negativního a rozpytlávat to nebo by se jednalo o nějakou nevěru, určitě by to sportovce mohlo rozhodit. Ale samozřejmě to záleží na každém individuálně.

A tebe konkrétně?

Ještě jsem se nedostal do situace, kdy by o mě napsali něco špatného. Mě rozhodně v čem, kterou principiálně nechápu, jak je jiný kdo schopný, například nějaké nevěřivé chování nebo lež. Ale zatím se mi nic takového nestalo. Kdyby ano, snažil bych se to vyřešit způsobem, který by byl co nejlepší pro mě i závod, třeba to ignorovat. Někdy je ale náročné dávat rozhovory v mixzóně, obtěžuje mě říkat pořád to samé, přijde mi to trapné. Snažím se to přetrvávat, protože vím, že je to na chvíli a ke sportu to patří.

Jaký jsi měl pocit při rozhovorech před olympijskými hrami?

Těžko říct. Ne, že by mi rozhovory vadily, ale ani jsem je nevyhledával. Beru, že je to spojené s pozicí, do které jsem se dostal, a patří to k tomu. Nemám tendenci každému vyhovět, ale zase nechci dlat nedostupného, který rozhovory dávat nechce. Vysloven se tomu nebráním, musí to však mít určitou míru. Nemůžu dávat rozhovory pořád, to radši a se novináři i dohodnou a přijdou najednou.

Ptali se tě novináři i hodně na tvé olympijské cíle?

Paradoxně, přesně si to nepamatuju, možná po mistrovství Evropy v mixzóně, tam to zaznívalo. Asi určitě i potom. Od doby, co jsme v Nymburku, jsem zažil pouze jeden větší rozhovor a v něm to nebylo. Takže to tak nevnímám. Ale po mistrovství Evropy to určitě zaznívalo, nebylo to však tak strašné. Mám pocit, že i novináři nevnímají olympiádu jako lehkou záležitost, takže mě do toho tolik netlačí. Nejsem v takové pozici jako Bára (*ošetřitelka Špotáková, pozn. aut.*), která jede obhájit zlato, nejsem ani lokální mistr světa, tehdy by se to nabízelo, takhle se to zase tak moc neeší.

Jak jsi na takové otázky odpovídal?

Snažím se tomu vyhýbat. Vnímám to tak, že kdybych mluvil třeba jako Svoboda (překážka Petr Svoboda, pozn. aut.), budu si sám na sebe vytvářet tlak, o což nestojím. Snažím se tomu předcházet. Na základě zkušeností vím, že si mi nebudu plánovat cokoli a nakonec to dopadne úplně jinak. Na druhou stranu by se člověk neměl bát říct, co chce dosáhnout. Novináři to sice sami mohou vidět, ale chtějí to ode mě slyšet, především když sám cítím, že tu šanci mám. Takže samozřejmě, že to chci, ale v tomhle smyslu nechci na sebe pocitově vytvářet tlak. Možná se to někdy změní, ale teď je to pro mě nová situace, takže se v ní nějak zorientovávám. Těba to bude další roky na základě zkušenosti jiné a budu mít odlišný názor. Momentálně však cítím, že na sebe nechci až tolik nechat dopadnout tlak. I když možná je to víc o mojí hlavě. Fakticky by to nemělo takový dopad, kdybych řekl: Chci vyhrát. A oni by to napsali. Je to především o mém vnímání. Snažím se vytvořit si v hlavě kolem sebe co nejlepší podmínky a prostředí pro olympijský závod.

Požadoval jsi autorizaci?

Nepožadoval. I když někdy mě potvrdilo, když mi ji poslali. Protože já jsem takový, že hodinu vše „okecávám“ a novináři si z toho musí vybrat myšlenku, aby to mělo hlavu a patu. Jednou mi to poslali z Atletiky (*server Atletika.cz, pozn. aut.*), to mi vyhovovalo, i jsem tam něco upravil, protože jsem si myslel, že bych to mohl vyjádřit ještě lépe.

To bylo před olympijskými hrami?

Bylo to minulý rok na konci sezóny. A vlastně se i stalo, že nám autorizaci slíbili a neposlali. Popisovali jsme do bulvárního časopisu, jak se nám líbí nějaká žena. Místo autorizace nám ta novinářka poslala žádost, abychom jí poslali nějakou naši fotku. Napsal jsem jí, ať si fotku někde najde a víc se o to nestaral.

Tvůj manažer autorizaci požaduje?

Myslím si, že také ne.

Bývá u rozhovorů s tebou?

Nebývá, jen mi Ali volá, když ho novináři osloví, a domlouvá pak se mnou rozhovor.

Před olympijskými hrami volali novináři také jemu? Neprobírali to s tebou?

No, něco i s trenérem (*Jan Železný, pozn. aut.*). Těba te nedávno, myslím, domlouval rozhovor s Haškem ze Sportu. Taky se mluvilo o tom, že když budou mít novináři zájem, čekneme jeden den, když budou přijít, a uděláme s nimi rozhovor jako celá skupina. Ale zatím byl klid a asi k tomu ani nedojde.

Radil ti někdy manažer nebo trenér, co máš nebo nemáš během rozhovoru říct?

Nevzpomínám si na takovou situaci. Jen dřív, když se šel předstup Bára (*Špotákové, pozn. aut.*) k nám do skupiny, tak abychom to neříkali, než to oznámí sama.

Předmlouval ti někdy manažer před olympiádou k poskytnutí rozhovoru?

Myslím, že respektuje moje rozhodnutí. I když hned po finále v Helsinkách (*mistrovství Evropy, pozn. aut.*) mě druhý den chtěly na online rozhovor pro Idnes.cz, říkal jsem jim, že budu unavený a nebude se mi chtít. Chtěly jsem odmítnout a Průša (*jeden z Veselého manažerů, pozn. aut.*) mě k tomu svým způsobem přemluvil. Beru to jako zkušenost, přičemž se přemluvit nenechám.

Pro ?

Druhý den jsem zhodnotil, že se mi vážně nechtělo, byl jsem unavený, ospalý, nemohl jsem přemýšlet. Nebyl jsem z toho nadšený.

Poskytl jsi před olympijskými hrami více rozhovorů než v neolympijský rok?

Paradoxně se poptávka uspokojila před mistrovstvím Evropy. To ti do karet ale moc nehraje, je to před mistrovstvím Evropy.

To ale nevadí, já to potřebojuji, jak to je...

Všichni chtějí nejrůznější informace, byl jsem nová tvář a asi by se opakovali, kdyby to před olympiádou psali znovu. To hlavní bylo před a po Evropě, teď jsem docela v klidu. Oni sami se ptali, jak dlouho ustojí mediální tlak, říkali jsme jim, že pojedeme na soustředění do Nymburka a nechceme, aby nás tam rušili. Chci mít na přípravu klid. Myslím, že to respektují.

Myslíš, že je tlak na sportovce před olympijskými hrami větší?

Jako než teď?

Ne, myslím, jestli je to jiné, než před nějakou odlišnou soutěží, například mistrovstvím světa...

Jasně, jednoznačně ano. Hlavně z médií, obzvláště z televize, ale asi ze všech médií. Alespoň teda na sportovce celkově, u mě konkrétně, jak už jsem říkal, se poptávka uspokojila po mistrovství Evropy.

Vnímáš televizi jako médium s větším tlakem?

Co vznikla T4, nebo i T24, přijde mi poptávka větší. To je pro sportovce jednoznačně dobré. Avšak vznikl v též prostor pro prezentaci a vysílání, as se musí zaplnit. Novináři po sportovcích chtějí, co dříve nebývalo, třeba do programu „Den s“. To jsem odmítl, připadal bych si jako šašek a nechci v televizi řešit takové věci, akorát by mě to obtěžovalo.

To bylo před olympijskými hrami?

Chtěli to po mně už po Tegů (mistrovství světa 2011, pozn. aut.). Znovu mě zkoušeli přemluvit před mistrovstvím Evropy, když jsem to odmítl, kontaktovali mě přes Aliho (pozn. Juck, manažer), který mi automaticky psal, kdy mají přijet. Odpověděl jsem mu, že jsem je už dvakrát odmítl a nebudu to dělat.

Vybíral sis rozhovory podle témat?

Jasně. Záleží, co to pro mě znamená, co všechno budu muset absolvovat a jak to cítím.

Zajímá ses, kdy články o tobě vyjdou?

Neptal jsem se na to.

Ale říkal jsi, že články o sobě sleduješ...

Celkově se dívám na sport a když vidím něco o sobě, přečtu si to. Ale jinak extra se o to nezajímám. Myslím, že serióznější novináři i jako třeba Hašek (*Martin Hašek, deník Sport, pozn. aut.*), dopředu zavolají a řeknou mi, ahoj by se rozhovor měl týkat, kdy vyjde. Nikdy se neptám, kdy to vyjde, nikdy mi to sami neřeknou, nikdy ne.

Když poskytněš rozhovor a týden nevyjde, zajímáš se pro to?

Pokud vím, do kterých novin to vejde. Noviny si kvůli článkům o mně do trafiky kupovat nechodím. Jediné úsilí, které vyvinu, je, že se podívám na internet, a když tam je něco o mně, přečtu si to, ale pokud je to pro papírové noviny, nekoupím si je a články mě minou.

Stalo se ti te p ed olympiádou, že jsi nev d l komu rozhovor dáváš?

Po mistrovství Evropy jsem ekl jeden, dva dny a dal jsem víc rozhovor , tehdy jsem to nev d l.

Rozhovory probíhali s více noviná i najednou, nebo jsi je poskytoval každému zvláš ?

V Helsinkách (*d jišt mistrovství Evropy, pozn. aut.*) i po p íjezdu z nich byly rozhovory s více noviná i najednou. Ale stává se mi, že nevím pro který deník mluvím, například jsem nev d l, že dávám rozhovor pro eský rozhlas a není to pro noviny. Ale postupem času lov k noviná e už poznává.

Když jdeš na rozhovor pouze s jedním noviná em, víš to vždy?

T žko íct, když to on ekne, nebo m to napadne a ze zajímavosti se zeptám. V tšinou pokud jsou seriózní, tak to sami eknou. Ale v podstat se to stalo, t eba na republice (*mistrovství R, pozn. aut.*), m požádali dva noviná i a já si ty noviny i n kdy pletu, nevím p esn , jestli to jsou Lidovky, Hospodá ky, nebo je to Právo. T eba jsem si myslel, že Jakoubek je z Lidovek a on je z Práva, ne? Nebo naopak.

Jakoubek je z Lidovek.

No tak já jsem si myslel, že je jinde. Prost to ne eším.

Sleduje tvá rodina p ed olympijskými hrami lánky o tob ?

Sledují, co se kde píše, ale moc se o tom nebavíme. Rozhodn se mnou ne eší, co o mn etli. Bylo by mi to nep íjemné. Snažíme se co nejmí bavít o atletice.

etl sis p ed olympiádou diskuze pod lánky?

Trenér nás od toho hodn odrazuje. Vždycky se však ze zv davosti mrknu.

Bývaly spíš pozitivní nebo negativní?

Zatím se mi da í, takže spíš pozitivní. Když pokazím závod, budou i negativní. Ob asi i te se n co negativního objeví, ale lov k to musí brát hodn s nadhledem. V bec to ne eším, nep ipouštím si to a neovlivní m to. lov ka však pot ší, když tam napíše n co p kného.

Archivuješ si lánky?

Nearchivuji.

A n kdo z tvých blízkých ti je ukládá?

Jen naši ze za átku, když se n co objevilo, m li tendenci si to ukládat. Nevím, jestli v tom pokračují.

Rozhovor autorky s ošt pa em Vít zslavem Veselým, 22. zá í 2012

Sledoval jsi b hem olympijských her mediální sd lení, která o tob vycházela?

Ano, musím íct, že možná až nadmíru. Dostali jsme p ed olympiádou nové telefony s p ístupem na internet, který byl všude ve vesnici. Takže jsem to sledoval hodn . Myslím si, že to sehrálo svou roli.

V em?

Místo abych si odpo inul mezi kvalifikací a finále, sledoval jsem, co se kolem mého závodu d je a co se píše. Asi to sehrálo roli v tom, že jsem z toho pak byl unavený. Celkov jsem trávil hodn času na internetu a sledoval média, jak kolem mého závodu, tak i v období p ed ním. Navíc v kombinaci s tím, že má lov k kolem sebe ostatní sportovce a každý ve er se na olympiádu dívá v televizi, prožívá to

možná až moc. Ne kdy to může být dobré, kdybych tam byl kratší dobu a potěboval bych se naladit na závod, ale takhle to vnímám, že mi to trochu uškodilo a mohl jsem se od toho asi víc oprostít.

Proč jsi média sledoval?

Ze zajímavosti. Taky jsem se nudil, čekal jsem na závod a přemýšlel, co mám dlat, spoustu věcí jsem si nemohl dovolit. I když ve vesnici byly nějaké volnočasové aktivity, většinou času jsem se jen poflakoval nebo ležel na posteli. A u toho jsem měl při ruce mobil nebo počítač a četl si.

Kdybys neměl s sebou mobil, bylo by to lepší?

Myslím si, že ano, asi ano... Ale to je kdyby. Celkově i teď, když ten mobil mám, sice hodně věcí mi to ulehčí, ale zase bych strávil moc času koukáním se do něj, i když bych asi mohl v novat užít nějak jším v cem.

Sledoval jsi především články o sobě?

I jiné, ale samozřejmě, když jsem viděl něco o sobě, podíval jsem se. Obzvláště po vydané kvalifikaci jsem si rád přečetl, co se říká a děje.

Jak jsi mediální sdělení po kvalifikaci vnímal?

Není to tak dávno, ale zase tolik si to nepamatuji. Vesměs byly ohlasy pozitivní, dělalo mi to dobře, že se mi to povedlo. Ale zase nějak extra se to nerozebíralo. Pak už se konstatovalo, že finále bude za dva dny. Z domácích ohlasů však vím, že většinou se o tom hodně mluvilo a všichni se soustředili na mé finále, dívalo se na to hodně lidí.

Volali ti tví známí?

No určitě, jasně.

I ohledně jakého konkrétního článku, který četli?

Psal mi spíš vzhledem k výsledku. Vysloven se neodkazovali na média, ale psali k výsledku.

Myslíš, že tvůj výkon mohl po kvalifikaci a před finálem ovlivnit mediální sdělení?

Když jsme po olympiádě rozebírali můj výsledek a řešili, kde se stala chyba, co jsme mohli udělat jinak, jediné, na co jsme přišli, bylo, že jsem si nedokázal během dvou dní odpočinout. Ale i kdybych si to nečetl, byl bych pod stresem. Je to hodně o tom, jak si to člověk nastaví v hlavě. I kdybych články nečetl, představitel bude pracovat, dva dny čekání mezi kvalifikací a finále byly docela dlouhé a sehrálo by to svou roli i tak. Ale myslím si, že neustálé prořívání a sledování článků m ovlivnilo. Asi to mohlo sehrát svou roli v přemýšlení o závodě a oprostit se od něj.

Jeden den jsi měl volno a druhý ses šel rozcvičit?

Ano. Ale třeba po kvalifikaci jsem spal tak čtyři hodiny a pak jsem celý den nespál a už se mi chtělo usínat, když mi napsali naši, že jsou u brány. Říkal jsem si: Tak dobrý, čekám na to, až se mi bude chtít spát, a teď se zase nevyspím. Do postele jsem šel až večer, ani nevím, jestli jsem spal, ale asi moc dlouho ne.

Myslíš, že i v této nespavosti mohl média sehrát roli?

No o tom mluvím. Ale já to říct nemusím, je to jen na mně, co chci a jak si to nastavím. Ale člověk to tak a pak to zákonitě více řeší, více o tom přemýšlí.

Jak vypadaly rozhovory v mixzóně po kvalifikaci?

Paradoxně bych chtěl zahraniční televize, které mě po finále už nechtěly. Říkal jsem jim: Po finále.

Takže jsi jim rozhovor nedal?

Ne. Vždy jsem jim řekl, že je to jen kvalifikace, že jim něco čeknu až po finále. Nechtěl jsem se tam dlouho zdržovat, potěboval jsem si odpovídnout. Dal jsem akorát rozhovor do českého rozhlasu, v jiné části mixzóny byl další hlouček českých novinářů, tím jsem vždy řekl, na co se ptali.

Spojovali s tebou novináři po kvalifikaci nějak o čekávání?

Určitě, přeci jen po takové kvalifikaci. Ptali se, co bych bral jako úspěch ve finále, jestli se cítím jako favorit. Chtěli konkrétní prohlášení, měli komu do toho tláči, ale to je logické.

Jak konkrétní nátlak vypadal?

Chtěli vědět, jestli chci vyhrát.

Bylo ti to nepřijemné?

Ze začátku jsem s tím míval problém, ale co bych měl jiného říci po takové kvalifikaci, bylo to logické. Neměl jsem na výběr, kdybych se vykrucoval, spíš by to vypadalo blbě.

Jak si to vnímal?

Bral jsem to tak, že to musím říct, že to k tomu patří. Říkal jsem, že mám životní formu a chci to vyhrát. Po finále, vzhledem k tomu jak to dopadlo, se pak hodně řešilo: To bylo kec a skutek utek.

Jak ses při takovém hodnocení cítil?

Je to asi normální. Když k tomu musí brát s nadhledem. My se tady bavíme, co člověk rozhodí, nebo nerozhodí. Ale záleží, jak si to nastaví v hlavě. Jedna věc je, co si člověk říká a druhá, jak to doopravdy cítí.

Po kvalifikaci jsem se uklidňoval: Jsem dobře připravený, můžu si odpovídnout, můžu být v klidu. To třeba říkal trenér (*Jan Železný, pozn. aut.*), že když se cítíš dobře, spíš klidně odpovídnul si.

A řekl sis to?

Řekl jsem si to, ale byl jsem v takové situaci poprvé a byla to pro mě životní věc. V životě bych si nepředstavoval, že budu v takovéhle pozici na olympiádě. Kdysi jsem si ani nepředstavoval, že někdy budu na olympiádě. Přítel třeba bude lepší.

Jaké bylo jít po závodu do mixzóny? Jak ses u toho cítil?

Když závod dopadne dobře, například jako má kvalifikace, člověk si to samozřejmě užívá víc. A po finále bylo třeba najít nějaká slova a něco říct.

Jak se k tobě po finále chovali novináři i v mixzóně?

Myslím si, že to byl profesionální přístup. Sami začali, že jsem si to asi představoval jinak, navázali jsme na to a rozjeli rozhovor. Nebál jsem se k nim jít, spíš jsem přemýšlel, jak to mám říct. Nepovedlo se mi to a nechtěl jsem to moc řešit, ale něco jsem říct musel. Všechno je to asi o tom, že člověk bere jako přirozené. Prostě je to život a patří to k tomu sportovnímu, je třeba se s tím nějak vyrovnat.

Hodnotili před tebou novináři i tvůj výkon? Komentovali to nějak?

Nevím, jak to komentovali. Ptali se mě, jak to zhodnotím já, jestli finále beru jako úspěch, nebo neúspěch. A nechali to víceméně zhodnotit mě. Ale oni sami věděli, co jim asi odpovím.

A po kvalifikaci?

Myslím, že všechno probíhalo přirozeně. Oni jsou chumel a jediný nepřijemný bývá Jakoubek.

A ten tam byl?

Myslím, že tam nebyl. Nebo nemůžu říct, už si to nepamatuji. Oni jinak fungují jako parta a myslím, že tam nikdo nevyplývá a navzájem se doplňují.

Snažil ses rozhovory v mixzóně vyhýbat?

Ne. Beru to jako povinnost, patří to ke sportu.

Proč kvapily ty články, které poté vyšly?

Víceméně ne. Akorát po finále, když jsem jim řekl, že jsem v cíli a závod pro mě byla škola a když mi bylo dobře, byla to jen část celého rozhovoru, jen jedna věta. *Aha!* na tom samozřejmě postavilo články, myslím, že to bylo i v nadpisu *Týdne*. Ale to je asi normální, že výrazné věci dají do nadpisu. Dalo se to očekávat.

Setkal ses s někým z novinářů během olympijských her neoficiálně?

Akorát v českém domě.

Jak se s tebou bavili?

Normálně, i jako novináři.

Zmiňovali tvůj závod?

Povídali jsme si i o závodech, ale nepoužili to do článků.

Poskytoval jsi rozhovory mimo mixzónu?

Před kvalifikací jsme poskytli s Bárrou (*pozn. Špotákovou*) před olympijskou vesnicí rozhovor do televize, ale jinak ne. Byli jsme ve vesnici docela chráněni.

Kdy to bylo?

Před kvalifikací.

Nerozhodilo tě to?

Ne, nerozhodilo mě to, už jsem si na to zvykl. Není to jako ze zátku, kdy jsem byl nervózní mluvit na kameru a do televize. Ani před těmi lidmi mi to už nevádí. Je to všechno hodné zvyku. Doufám, že i finálové závody jsou o zvyku. (*smích*)

Před finále jsi mimo mixzónu nějaký rozhovor poskytl?

Ne a musím říct, že podstatnou roli sehrál trenér (Jan *Železný, pozn. aut.*), chtěl nás do českého domu na rozhovor a on všechny „odpálkoval“.

Kontaktovali novináři přímo tebe?

Nevolali mi. Šlo to přes trenéra nebo přes Frantu Fojtu. Myslím, že trenér to všechno zarazil.

Nikdo z novinářů se ti nepokoušel dovolat?

Ne. Respektovali to a to bylo dobré. Jenom vím, že se takhle snažili mě dostat na Den s. Nejdříve volali mně, já jsem je odmítl. Pak to zkoušeli ještě s odstupem času přes manažera a tomu jsem taky řekl, že už jsem je odmítl a nechci to dále. Takže to zkoušeli.

A to bylo na olympijských hrách?

Ne. To bylo před olympiádou.

Pro poskytuješ rozhovory?

Berou to jako součást sportu, toho, co dělám. I když bych nemusel, mohl bych závodit jen pro sebe. Asi je to i dobré, novináři jsou živí z toho, co píšou, nás prioritně živí sport, ale zároveň i to, jak se umíme mediálně prodat. Nejsem typ, který by chtěl vždycky být na prvních stránkách novin nebo na každé akci, avšak je přirozené říct lidem, co je zajímavé. Je to součást hry.

Měl jsi nějakou negativní zkušenost se zástupci médií během olympijských her?

Ne.

A pozitivní?

Pozitivní možná v tom, že novináři jsou lidi jako všichni ostatní. Tebe s Alfiem (*Tibor Alföldi*, *TK, pozn. aut.*) i ostatními jsem si o závod mohl normálně popovídat. Neberu je jako nepřátele, ale jako někoho, kdo je taky jen člověk a nemá tak kritické smýšlení jako tebe lidé na internetových diskuzích. Prostě to berou normálně.

Měl si diskuze na internetu?

Ano, opat jsem porušil všechny rady, asi jako každý, a měl jsem je.

A?

Je to samozřejmě zase vázané na ten výsledek.

Jak ses u nich cítil po kvalifikaci?

Po kvalifikaci to bylo příjemné. Všichni byli nadšení a možná právě o to člověk cítil větší tlak, i když to asi byla malá část celku. A po finále jsem měl taky. Ale musím říct, že já nejsem ten typ, který by si to nějak popouštěl. Jsem za flegmatika a v tomhle si myslím, že to možná trochu platí.

Myslíš si, že by bylo pro tebe lepší během olympijských her rozhovory neposkytovat?

Ne. Rozhovory jako takové mě nestresovaly, ale bylo by pro mě lepší, kdybych články ve volném čase dokázal neešit a nekoukal na internet. Takhle jsem si o sobě něco měl a zajímal se o to.

Výstup z rozhovoru tě nerozptýlil?

Výstup z těch rozhovorů, jako myslíš ten článek?

Ano.

Rozptýlil, prostě jsem si ho měl a zajímal jsem se o to. Mohlo to být svým způsobem rozptýlení, ale také nemuselo. Nevím, jak to říct. Tím, jak se rozmohl internet a existuje online žurnalistika, rozptýlení se zvýšilo. Člověk se zajímá, co o něm píšou, a tak je rozptýlení určitě veliké.

Myslíš, že během olympijských her je mediální tlak větší?

V podstatě musím říct, že ani nevím, jaký tlak média vyvíjela, jestli nějaký byl, tak jsem byl hodně chráněný olympijskou vesnicí, nemusel jsem se zajímat, o co jsem nechtěl. Novináři do vesnice nemají přístup a určitě jsem se nemusel bát vyjít ven před barák, aby mě někdo nevyfotili. To je na olympiádě dobré, ale určitě nás média i tak rozebírala a ešila. Nedoléhalo to na nás tolik, jako kdybychom byli v čechách, kde bych to vnímal víc. Kdyby to člověk viděl v čechách z téhož pohledu, vnímal by to ještě víc.

Myslíš, že tlak ze strany médií je větší před olympijskými hrami nebo během nich?

Myslím si, že na olympiádě byl v tísí, v echách se to víc rozebírá. Samozřejmě jsem lánky etl, ale tlak si vytvářím především sám na sebe tím, že lánky sleduji nebo že si ten tlak připustím. To je celý tlak médií. Teoreticky žádný tlak nemusel být, nebo ani nebyl, protože to v podstatě bylo jen popisování skutečnosti, která se stala a kterou jsem okomentoval. Podle mě je přirozené, že když jsem měl celou sezónu výsledky, jaké jsem měl, očekával se ode mě určitý výkon. V podstatě jsem si na sebe tlak vytvořil sám svými výsledky.

Jaký máš vztah k českým novinářům?

Je to kus od kusu. Ale vesměs kladný, pokud jsou schopni chápat mé odmítnutí a zbytečně mě neotravují, vždycky se domluvíme a je to v pořádku.

Víš jim?

Zatím jim vím. Před olympiádou byl v tísí rozhovor, ptali se mě na bydlení, vysvětloval jsem jim, že mám být v Praze a splácím to pronájemem. Žádal jsem, aby to tam nedávají, a oni mi říkali, že nedají. I když vlastně nevím, nečetl jsem to. Ale vždycky jsme se domluvili.

Rozhovor autorky s překážkou Zuzanou Hejnovou, 18. ledna 2013

Sledovala jsi před olympijskými hrami mediální sdělení, která o tobě vycházela?

Bylo to hlavně poznamenané mistrovstvím Evropy. Připadlo mi, že skoro v tísí tlak byl tam a tím, že se mi to tam úplně nepovedlo, pořád se potom spekulovalo, jak na tom budu. A snažila jsem se tomu trochu vyhýbat a úplně si to nepřipouštět. Takže jsem nějaký velký tlak před olympiádou nepociťovala. Spíš před Evropou (*mistrovstvím Evropy, pozn. aut.*).

Pro jsi mediální sdělení sledovala?

Pro jsem to sledovala? Já je obecně moc nesleduji. A právě, že ani před olympiádou jsem je moc nesledovala. Vyhýbala jsem se tomu, aby o mně chtěli psát. A pak jsem je právě už moc nesledovala. Před Evropou (*mistrovství Evropy, pozn. aut.*) jsem je sledovala víc a myslím si, že to právě nebylo úplně dobré, že to byl na mě takový trochu vyvolaný tlak.

A před Evropou (*mistrovstvím Evropy, pozn. aut.*) jsi je sledovala pro ?

Nevím, kolik zajímá, co o mně napíšou. Spíš si to přeťu jenom ze zvědavosti, jestli to novináři i napíšou tak, jak jsem to řekla. A ten souboj mezi mnou a Denisou spíš vyvolali oni, pořád chtěli dlat rozhovory s námi dohromady. Potom jsem jim řekla, aby se na mě nezlobili, ale že tam jsme každá za sebe a nechceme dlat společné rozhovory.

To bylo před Evropou (*mistrovstvím Evropy, pozn. aut.*)?

Ano, to bylo před Evropou (*mistrovstvím Evropy, pozn. aut.*). Právě před olympiádou už byl klid a bylo to lepší.

Nesouhlasila jsi s nějakým článkem, jak byl napsaný?

Před olympiádou asi ne. Ale třeba takové ty bulváry jako Blesk nebo tu, takže vůbec nevím, jestli někde bylo něco, co jsem třeba ani neřekla. A v průběhu asi také ne. Potom po olympiádě, jak se rozpoutala debata kolem mého odchodu (*z tréninkové skupiny Martyňky Blažkové, pozn. aut.*), četla jsem si to spíš pro pobavení. Tam mě třeba zarazil článek.

A b hem olympijských her?

Nemžu říct, že bych něco takového četla.

Spojovali s tebou novináři a jaká očekávání? Jak jsi to pociťovala?

Když to srovnám s loňským mistrovstvím světa, přišlo mi, že tlak a očekávání tam byly větší. Tady právě ani oni sami nevěděli, a já taky ne, jak na tom budu. Po té Evropě (*mistrovství Evropy, pozn. aut.*) mi právě přišlo, že to tak utichlo. A nebyl na mě moc vyvolaný tlak, že si to vybrali jiní, což pro mě bylo samozřejmě dobré. Vážně jsem to nepociťovala jako nějaké hrozné nebo přehnané. Teď třeba Bára (*Špotáková, pozn. aut.*) mi říkala, že toho bylo už hodně a měla toho plné zuby, to já říct nemžu. Oni si to asi vybrali na Báře (*Špotákové, pozn. aut.*). Nevím proč, ale tlak před Evropou byl veliký, a přitom to nebyl vrchol sezóny. Mě to překvapilo i v průběhu olympiády, v podstatě jsem snad nedělala ani jeden rozhovor. A to jsem tam byla třináct dní před startem. Víím, že nikoho tam brali do televize a tak. Mě ne, takže já jsem byla samozřejmě ráda. Chtěli po mně možná něco v českém domě, ale řekla jsem, a se nezlobí, že tam kvůli tomu nepojedu, takže to chápali. A vážně musím říct, že byl docela klid.

Kdybys měla konkretizovat, co se od tebe před olympiádou očekávalo?

Myslím, že všeobecně se vědělo, že medaile bude hrozně těžká. A jakože spíš když bude, bude to velké překvapení, než že by to byla jistota. Myslím si, že třeba na Vívu (*Veselého, pozn. aut.*) vsázeli jako na medailovou jistotu, a to toho člověka hrozně svazuje. U mě byl asi takový hlavní cíl finále a tam už se jede od nuly. Nepociťovala jsem, že by mi všichni říkali, že budu mít medaili, i když jsem samozřejmě někde četla, že jsem medailová ambice. Ani já jsem si to nepřipouštěla. Medaili jsem chtěla, ale že bych si nějak říkala, že ji musím mít, a sama sebe dostávala pod tlak, to ne.

Jaký jsi měla cíl?

Já jsem samozřejmě měla za cíl medaili. Jako hlavní cíl jsem si říkala, že musím hladce projít všemi koly a dostat se v pohodě do finále. Po mistrovství Evropy jsem z toho byla špatná, takže jsem nevěděla, ale na tréninku už jsem samozřejmě vypadala dobře. Takže jsem věděla, že formu mám a budu na tom dobře. Ale hlavní cíl byl projít hladce těmi koly, nenervovat se a snažit se postupovat hladce z příčné postupové pozice a projít v pohodě do finále. Tam už jsem si říkala, že už se uvidí. Ale tím, že jsem běžela dobře už v předchozích kolech a vlastně jsem si dělala nejlepší výkony roku v každém kole, věděla jsem, nebo jsem si alespoň říkala, že na medaili bych dosáhnout mohla, a už jsem to smýšlela k tomu, že bych medaili měla nebo chtěla získat.

Jaká média jsi před olympiádou sledovala?

Jediné, na co se koukám, jsou: Lidovky, teda Lidovky, Hospodářsky, Mladou frontu, Sport, to je asi tak všechno, co sleduji.

A spíš internetové nebo tištěné deníky?

Spíš internetové. Tištěné si moc nekupuji, ale překvapuje mě, že v těch tištěných to mnohdy není stejné. To si kupují rodiče, takže si to přečtu v novinách dodatečně. Mého prarodiče mamka je fanoušek, kupuje všechny články se mnou a zakládá si to. Přijela jsem za ní po olympiádě a měla takový štos novin.

Přetla sis to?

Ne úplně všechno, jenom jsem to tak „prolétla“, pár článků jsem si přečetla. Ono je to zajímavé, když se potom člověk vrátí třeba po pěti letech a má to založené od nějakých juniorek.

Jak jsi vnímala sdělení, která o tobě vycházela?

Všechno mi to přišlo docela pozitivní. Moc jsem se neshledala s články, u kterých bych si řekla, že ten

noviná je divný nebo že to vnímá jinak než ostatní. Takže musím říct, že psali docela dobře. Když se daří, píšou dobře.

Když jsi poskytla rozhovor, zjišťovala sis, kdy vyjde?

Nejaky to nezjišťuji, kdy to vyjde. Když dělám nějaký rozhovor do časopisu nebo magazínu, zeptám se na to. Ale u novin moc ne, vím, že to vyjde druhý den, nebo ob den. Když už se zeptám, tak pro mě bude, aby si to mohli jít koupit, ale sama pro sebe si to nezjišťuji, to bych se z toho zbláznila.

Myslíš si, že média mohou ovlivnit sportovce před olympijskými hrami?

Myslím si, že ano.

A jak? Kdybys to mohla specifikovat...

Ono záleží v jakém je sportovec rozpoložení. Když je na tom dobře, má formu, tak mi přijde, že ho neovlivní skoro nic, ať už cokoliv, tu formu má. Ale když na tom není úplně dobře a média chtějí po něm dokola slyšet, že na tom je dobře a medaili získá, asi to neprobíhá úplně dobře. Vlastně říká, co chtějí oni slyšet, i když to úplně tak není.

U tebe to bylo jak?

U mě to takhle bylo právě spíš před tou Evropou (*mistrovství Evropy, pozn. aut.*). Věděla jsem, že se tam nějak probudím a bude to dobré, takže jsem i tak vystupovala, že medaili mít budu, a myslím si, že mě to v tomhle směru ovlivnilo. Na olympiádě jsem si už držela takový odstup a říkala jsem si, že je hlavní finále, a tím jsem se nedostávala tolik pod tlak. Kdybych měla medaili na mistrovství Evropy, tak ji podle mě na olympiádě nezískám. Změnila jsem přístup k tréninku, dřív jsem všechno odtahala já, pak jsem si řekla, že na to kašlu, a berte to holky. Taky jsem po něm řekla, co se píše, kdo si co myslí. A po té Evropě (*mistrovství Evropy, pozn. aut.*) jsem si řekla: Tak takhle teda ne.

Omezila jsi před olympijskými hrami kontakt s novináři?

Myslím si, že jsem se o to snažila. Když už někdo něco chce, tak jsem si na to neudělala speciální zápas a řekla jsem jim, že jsem v Nymburce a jestli chtějí, ať přijedou. Jakože jsem kvůli nim nelítala po Praze. Pak už jsem to řekla přes manažera, a on to trochu hlídá a ovlivňuje, a když chce někdo rozhovor, zavolá měmu. A on řekne: chtějí po tobě rozhovor, jestli máš zápas, dej jim ho, jestli nemáš, nedělej ho.

Rozhovory ti domlouval manažer?

Ne úplně všechno, spíš i já jsem ho informovala, když po mně někdo něco chce, tak jsem mu zavolala, že po mně chtějí tyhle noviny nebo tenhle časopis rozhovor, jestli je to v pohodě. On je spíš takový, že mi řekne, jestli na to mám zápas, ať to udělám.

Pemlouval ti, abys dala nějaký rozhovor před olympijskými hrami?

Ne, to vůbec. Naopak, řekl mi, že jestli toho mám dost, ať jim ten rozhovor nedávám a řeknu, že nemám zápas.

Rozebíral s tebou, co bys měla říct?

Před olympiádou bych řekla, že ani ne. Občas mi určí něco řekne, ale zrovna před olympiádou myslím, že nic neříkal. Spíš jsem se s ním radila, jak jsme dělaly po něm ty rozhovory s Denisou, říkala jsem mu, že se mi to nelíbí. Povídal mi, ať jim to nějak řeknu, ale umírněně. A nedělám žádné rozbroje. Nevíš totiž, jak kdo zareaguje. Ještě pak někdo napíše, že nechci dávat rozhovor.

Jaký máš pocit, když dáváš rozhovor? Je ti to nepříjemné, nebo naopak?

Myslím, že už jsem si zvykla a nevádí mi to. Vzhledem k tomu, že jsou na rozhovory vždycky docela kladné odezvy, nedělá mi to potíže nebo už z toho nejsem nervózní, to jsem asi byla, když jsem byla mladá.

Začala jsi být brzo úspěšná...

Se mnou dělali rozhovory už jako s malou, po různých mistrovstvích světa do 17 let.

Ptali se tě novináři i na konkrétní cíl směrem k olympijským hrám?

Oni se vždycky ptají, s jakým cílem odjíždíme na vrcholnou soutěž. Myslím, že jsem tehdy říkala, že bych chtěla být ve finále, což byl takový můj cíl, a chtěla bych být lepší než v Pekingu. To bylo takové reálné. Potom, jak jsem procházela těmi koly, už jsem říkala, že bych chtěla mít medaili, že si myslím, že na to mám. Spíš jsem jim to říkala až potom, co jsem byla žela a věděla jsem, jak na tom jsem.

Chtěli po tobě, abys to ještě úspěšně zvládla?

Vždycky se snaží získat co nejvíce informací, ale já jsem nechtěla říkat nic konkrétního, protože jsem vážně věřila, že bych to zvládla. Takže jsem zmiňovala finále, že jsem tajně doufala v medaili, jsem jim neříkala. Jen, že chci být lepší než v Pekingu. Až po rozboru a semifinále jsem mluvila o medaili. Ale nemůžu chtít, aby to někdo slyšel, že si jedu pro medaili. Každopřípadně prostě nikdy neví, co se stane.

Žádali jste s manažerem Varhaníkem autorizaci?

Žádali.

Kdo výstupy četl?

Pošlou to jemu, on si to přečte a pak to odsouhlasí, nebo mi řekne, jestli je to takhle v pořádku, jestli je všechno tak, jak jsem řekla.

Četla jsi to také?

Když mi to poslal k autorizaci tak ano. Ale v tichu to nechávám na něm. On to odsouhlasí.

Poslali vám novináři i autorizaci vždy?

Ne, vždycky ne, jen namátkou. Já novinářům říkám, a to pošlou panu Varhaníkovi, takže oni už to vědí. Dám rozhovor, oni mu to pošlou a on to odsouhlasí.

Býval s tebou u rozhovorů před olympijskými hrami manažer?

Ne, to věřím.

Myslíš, že jsi dala rozhovor před olympijskými hrami více než v neolympijské roky?

Asi ano, i když nevím, přijde mi, že to období je vždycky podobné. Když se schyluje k nějaké velké akci, najednou jsou všichni jako supi, všichni chtějí rozhovory. Ale před olympiádou přeci jenom bylo více věcí do televize i rozhovorů, což jindy nebývá, určitě toho bylo víc.

Myslíš, že tlak na sportovce je před olympijskými hrami větší než před jinou soutěží?

Větší je určitě i tím, že se o tom mluví všude mezi lidmi, tím jak je to jednou za čtyři roky, je tlak opravdu veliký. Určitě je větší než před jinými soutěжами, i když před vrcholnou akcí je to hrozné vždycky. Ale před olympiádou je to takové celý rok. Více se o tom mluví a rozebírá se to, už v hale se ptají, jak na tom budou, jak bude závodit na olympiádě. My samozřejmě vědět nevíme. Takže mi přijde, že se to rozebírá celý rok dopředu.

Často už jsi to zmínila... Sledují tvoji blízcí články o tobě?

Sledují. Jak mamka p ítele, tak i moje mamka, ale ta to tolik nehrotí, nemá všechny noviny. Honzova mamka (*p ítel Hejnové, pozn. aut.*) je schopná jít do trafiky, projít všechny noviny a koupit si lánky.

Zmínila se ti o n jakém lánku?

My si voláme pr b žn , takže se mi ob as zmíní, že zase našla n jaký lánec, ale já už to vypouštím, moc to ne eším. Je to ob as hezké, když se pochlubí t mi svými deskami, zalistuju si v tom.

Když jsi poskytovala rozhovor, v d la jsi vždycky, komu ho dáváš?

Asi v tšinou ano, p eci jen t ch sportovních noviná není tolik a jsou po ád stejní, takže to lov k ví. Noviny asi vím, spíš když je n jaký asopis, tak to lov k t eba v bec neví, ob as ani ten asopis neznám. Ale lidi z novin ano, tam se pohybují po ád ti stejní lidé.

etla jsi p ed olympijskými hrami diskuze?

P ed olympiádou ne. Obecn je skoro ne tu, možná po olympiád jsem n co etla, ale to spíš jen když m na to n kdo upozornil, a už to bylo špatné nebo dobré. Nic si z toho ned lám, ob as si n co p e tu, ale málokdy.

Kdo t na to upozornil?

N kdo z atlet .

A b hem olympijských her jsi diskuze etla?

B hem olympiády jsem to ne etla, teda myslím si, že ne. Ani moc nep emýšlím o tom, že tam n jaká diskuze je. Ono není o co stát, píšou tam samí troubové.

Máš jako sportovkyn svojí oficiální facebookovou stránku?

Nemám.

Na sv j facebookový profil jsi p ed a b hem olympiády p ípívala?

Moc ne, sama jsem si ekla, že tam moc nechci n co psát. Vím, že noviná i to kolikrát použijí ze statusu, takže je to zbyte né n co tam psát. Obecn jsem necht la moc komunikovat s lidmi, je od nich hezké, že povzbuzují maily a píšou na Facebook spoustu zpráv, ale moc jsem to p ed tím b hem ne etla a nezabývala se tím. Mám potom takový pocit, že m to svazuje, protože bych cht la n co p edvést i pro fanoušky. Takže p ed Evropou (*mistrovstvím Evropy, pozn. aut.*) jsem visela na Facebooku, každému jsem odpovídala, pak jsem si ekla, že to takhle nejde, a odpovídala jsem jim až potom. Moc jsem se tím Facebookem nezabývala.

Rozhovor autorky s ošt pa kou Barborou Špotákovou, 25. ervence 2012

Sledovala jsi p ed olympijskými hrami mediální sd lení, která o tob vycházela?

Jak která, v tšinou jsem si íkala, že se zeptám, kdy to vyjde a pak jsem na to zapomn la. Takže spíš, když jsem na n co náhodou narazila nebo mi n kdo napsal. Taky když jsem p íjela dom a táta nebo máma n jaké lánky schovali, zp tn jsem si to p e etla. Moc jsem to ale nesledovala, jen minimáln .

Pro ne?

Moc m to nezajímá. V tšinou jsem ten lánec etla p i autorizaci, takže jsem v d la, co vyjde. N kdy m t eba zajímalo, jak to zpracují graficky nebo jak je to rozložené v asopisu. Ale moc to ne eším.

Kdo z tvých známých t kv li mediálním výstup m kontaktoval?

Známí z Jablonce, bývalé u ítelky. V tšinou to bylo pozitivní. Te p ed olympiádou se mi ozývali kv li rozhovoru s áslavskou, který byl veliký. Známí mi psali, že to bylo zvláštní. To zas tak pozitivní nebylo, ale ani negativní.

Archivuješ si lánky o sob ?

Já ne, matka si denní tisk moc nekupuje, ale když na to narazí, schová to. A Lukášova (*p ítel, pozn. aut.*) maminka archivuje Aha!

Bavil se s tebou o lánkách vydaných p ed olympijskými hrami n kdo z tvých blízkých?

Ani ne, jen se ob matky bojí, aby se nedo etly, že jsme m li s Lukášem svatbu. V bulváru se píše po ád o svatb a o d tech, doma se o tom nebavíme, ale noviná i se na to ptají. Ony si to pak p e tou a íkají: Ježíšmarja, ona chce te d ti. P ijde mi, že jsou z toho ob vyplašené. Bojí se, že se dozv dí n co pozd ji a až z novin. Musela jsem je dost ásto ujiš ovat, že budou první, kdo se to dozví.

Zastavovali t kv li n jakému mediálnímu sd lení lidé na ulici?

P ed olympiádou m zastavovali a íkali: Te jsem vás vid l v televizi. Nebo: etl jsem, že jste byla na závodech. Spíš to jsou takové informativní v ci. Ale asi se lidi zajímali hodn , ptali se m na psa, o kterém se p ed olympiádou psalo.

Ptali se t noviná i p ed olympijskými hrami na soukromé v ci?

Po ád. Cht li v d t o d tech. Ptali se: A co po olympiád ? To je te asi nejhorší otázka na sv t . Hodn m to unavuje, po ád na to odpovídat.

Jak jsi odpovídala?

Neutráln , kdybych v d la, co bude po olympiád , tak bych jim to ekla, ale kdo ví, co bude. I kdybych ty d ti cht la, tak nem žu v d t, že je budu mít. Je to úchylné. P ece si nelusknu prstama a nep jdu si do obchodu pro d ti. Nemám to ráda. Cht li m dotla it, abych jim ekla, že plánuju rodinu. Stejn si to tam nakonec napsali. Tahle otázka mi vadila hodn .

Co ti bylo nep íjemn ější, otázky na soukromí nebo na cíl pro olympijské hry?

Víc mi vadily otázky týkající se plánování rodiny. Myslím si, že pro každou ženu je to nep íjemné, nemusí to být ani sportovkyn . Neumím si p edstavit, že by se úpln normální ženské, t eba sekretá ky kolem t iceti let, ptalo každý den p t lidí: A kdy už budete mít d ti? Navíc se neptají jen noviná i, ale i lidé na ulici. P ijde mi ujeté, aby se taková otázka stala ve ejnou.

Jak jsi vnímala takové dotazy p ed olympiádou?

Bylo to extrémní. Kdyby se mi olympiáda povedla, bylo by asi p íhodné skon it, nebo si dát pauzu. Noviná i to cht jí slyšet.

Jak ses cítila, když se t ptali na tvé soukromí?

Ob as mi p ijde, že jsem ve ejná osoba a noviná i si myslí, že mají právo zeptat se m na všechno. Je to hrozné. To byl práv p ípad toho rozhovoru do asopisu Týden a i jak se v r zných asopisech ešilo, jestli chci mít d ti. Ale je to i trochu logické. Jednou se m ptal noviná , na co bych se zeptala, kdybych byla noviná ka a sed la s Bárrou Špotákovou. Tehdy jsem íkala, že bych se asi vážn zeptala, co bude d lat po olympiád . Tenkrát jsem si na to sama nab hla.

Jak jsi vnímala mediální výstupy, které o tob vycházely p ed olympijskými hrami?

Bylo to docela příjemné. S manažerem jsme se dohodli, že všechny mediální akce uděláme dříve. Takže jsem se vrátila ze soustředění z Afriky plná energie, kde jsem dva měsíce s nikým nemluvila, a tak jsem měla i chuť vyprávět. Nevadilo mi to a všechno bylo pozitivní. Byly i zajímavé nápady. Média si konkurují a musí se předhánět, takže se snaží o co nejzajímavější články, a to je zajímavé i pro mě. Lepší než jen strohý článek typu: Očekávám medaili. Teba fotky na Barrandov nebo rozhovor s úslavskou byly unikátní. Takže vesměs pozitivně.

Připadalo ti, že jsou s tebou před olympijskými hrami spojována očekávání?

Myslím, že všichni pochtají, že pojedou s medailí. A pochtám s tím i já. Ale myslím, že média by byla schopná, kdybych byla tebe, napsat, že to byl neúspěch. Veřejnost by byla ráda i teba za tebe místo. Ta není tak krutá jako teba televize Nova.

Jaký pocit jsi měla při rozhovorech před olympijskými hrami?

V tšinou mě to hodně bavilo. Když pak vyšel nějaký pozitivní článek, potěšilo mě to. Když se něco vážně povede, tak mě to potěší. I když se udělá nějaký pěkný rozhovor s Lukášem (*přítel Špotákové, pozn. aut.*). Kolikrát pak lidi psali: To je hezký článek.

Odmítla jsi před olympijskými hrami nějaký rozhovor?

Určitě, Libor (*Varhaník, manažer, pozn. aut.*) vyloženě vybral ty nejvyšší deníky, což je asi pro mě nejlepší. Jsem v pozici, kdy musím koukat i na náklad. Jinak by to pro mě bylo akorát moc energie vložené do menších časopisů, které se stejně ptají na to samé. Naopak velké deníky se snaží víc o zajímavý rozhovor, má to úroveň, je to nějak zajímavé a přetáhne si to nejvíce lidí.

Obracel se na tebe manažer s každou nabídkou rozhovoru?

Myslím, že hodně odmítal sám. Volal mi občas, jestli bych nechtěla udělat nějaký rozhovor. Ale po soustředění v Africe jsem toho udělala opravdu hodně. Dělali jsme i nějaké akce navíc pro sponzory.

Radil ti manažer, jak bys měla postupovat při kontaktu s médii?

To určitě. Ale do něčeho mě nenutí. Nestalo se, že by mě přemlouval. Když jsem řekla, že nějaký rozhovor nechci, neudělali jsme ho. Jenom chtěla, aby mě trochu pod kontrolou, když jsem chtěla něco dělat sama.

Říkal ti manažer, jak bys se do médií měla před olympijskými hrami vyjádřit?

Letos se mi to stalo kvůli mistrovství Evropy. Věděla jsem, že tam nepojedu, ale musela jsem říkat, že budu závodit. Takže jsem normálně řekla, Varhan (*manažer, pozn. aut.*) mi to poradil. To jsem byla šokovaná a bylo to dost hrozné. Novinářům bylo jasné, že tam nepojedu. Ale až do poslední chvíle jsem musela lhát, bylo mi to trapné.

Rozhodilo tě to při tréninku?

Asi ne, jen na Mistrovství České republiky (*pozn. aut.*) ve Vyškově. Po závodech se totiž říkala nominace na mistrovství Evropy a já pořád musela tvrdit, že tam pojedu. Takže na mě byli trochu naštvaní. Tam se to všechno sešlo, bylo tam toho na mě moc.

Vyžadovala jsi autorizaci?

V tšinou jsem články schvalovala já i manažer. Když to bylo něco většího, něco jsem i upravila a v tšinou mi vyhovovalo.

Teď jsem si vzpomněla na ještě jeden příjemný rozhovor s novinářem z časopisu Týden. Měla strašně rýpavé otázky, já jsem to na autorizaci nechtěla, ale Varhan to kontroloval a měla s tím velký

problém. Byly tam otázky typu: Dostane se Lukáš (*p ítel,pozn. aut.*) do vesnice? Bude chodit na cizí akreditaci? Ptal se m , i jestli je nutný sex p ed závodem. Odpov d la jsem: Co je to za blbou otázku?

M la jsi n jakou špatnou zkušenost s noviná i p ed olympijskými hrami?

Jeden lov k z Brna mi napsal, že zítra bude v Praze. M l na m dokonce íslo, tak jsem ho odkázala na Varhaníka (*manažer, pozn. aut.*) a on se mu v bec neozval. Pak se objevil ve Vyškov , kde jsem m la dvouhodinovou autogramiádu, s rozhovorem. A jeho otázky byly typu: Jakou máte hodnost. P itom si to mohl všechno najít. To m hodn šovalo, byla jsem na pokraji sil a ani jsem moc neodpovídala. Byla to jediná krize. Docela m to šovalo a nejen m , i manažera a p ítele. Pak jsem nad tím ještě p emýšlela a ten lov k mi psal znovu e-mail, jestli bych mu n co nedoplnila, ale na to už jsem se vykašlala.

Ptali se t noviná i na konkrétní cíl pro olympijské hry?

Ano, p ímo. Odpovídala jsem obecn , že chci v danou chvíli ukázat nejlepší výkon. Když ze sebe vydám to nejlepší, budu spokojená. Když jsem to takhle ekla, odpov d la jsem v podstat i na otázku o medaili, protože pokud chci podat sv j nejlepší výkon, tak to tabulkov znamená medaili. Ale nebojím se íct, že chci medaili.

Poskytla jsi p ed olympijskými hrami víc rozhovor než v neolympijské roky?

Je znát, že je olympiáda. Byly v tší rozhovory, média tomu dávala více protoru. Nestává se, že by se psalo tolik o sportu. T eba rozhovor s áslavskou m l osm stran, to nem lo obdoby.

Kdy p ed olympijskými hrami jsi poskytla poslední rozhovor?

Týden po závodech ve Vyškov , takže asi 27. ervna. Od té doby jsem nedala žádný rozhovor, už mi to za alo lézt krkem.

etla jsi p ed olympijskými hrami internetové diskuze u svých lánk ?

Ne, v bec.

Cítíš ze strany médií n jaký tlak?

Ani mi to n jak hrozné nep ijde. Vím, že tady ten tlak je, že se ode m n co eká. Ale není to první rok, co by se ode m n co ekalo, už jsem s tím n jak vyrovnaná.

Který tlak poci uješ víc, ten ze strany médií nebo spole nosti?

Spíš od lidí, ale ta média to pumpují. Takže i ta poslední paní, co pracuje v cukrárn , ví, že jedu na olympiádu bojovat o zlato. Ví o mn hodn lidí, a to d lají média. Já to mám ale ráda, pracuju dobre, když je na m vyvinut tlak. Jsem schopná ho unést. Pot ebuju závod, který není jen tak. Kdyby byly lánky o mn negativní, tak je to horší.

Myslíš, že média dokáží p ed olympijskými hrami sportovce rozptýlit?

Když toho je moc a ještě do toho musím závodit, tak mi to bere energii. A nemohu se soust edit jen na trénink a závod ní. M že to být hodn negativní.

Rozhovor autorky s ošt pa kou Barborou Špotákovou, 7. listopadu 2012

Spojovali s tebou noviná i b hem olympijských her n jaká o ekávání?

Cítíla jsem to tak, ale myslím si, že jsem je za poslední roky tak vycvi ila, takže v d li, že pot ebuji klid, a respektovali to. lov k si to hodn utvá í sám, jak se k n mu noviná i budou chovat. Jsem

sdílí, ale musí tu být nějaká pravidla, nedávám rozhovory kdykoli a komukoli. Píjí mi, že si na to zvykli a berou to.

Sledovala jsi mediální sdělení během olympijských her?

V tšinou mi to hlásí Lukáš (*přítel, pozn. aut.*). A během olympiády nebo před?

Během...

Sledovala, v olympijské vesnici bylo dobré internetové připojení. V tšinou jsem to sledovala nebo mi to řekl Lukáš, když jsem na internetu nebyla.

Před finále?

Ano, i o soupeřích.

Nesnažila ses tomu vyhýbat?

Ani ne. V tšinou to byla taková fakta, co jsem řekla po kvalifikaci. Takže to všechno byla pravda. Možná i proto, abych si to zkontrolovala, jestli tam je to, co jsem řekla.

Proč ještě jsi to sledovala?

Abych se dozvěděla o soupeřích. Když jsem v závodě, tak se neptám. A hodně se o nich dozvím, protože naši novináři se ptají i mých soupeřích, jak se cítí. Na které soupeřičky šly, jak jsem na tom dobře. Což je dobré vědět, že to tak cítí, a to mi naopak i pomáhalo.

To ses dozvěděla z novin?

Z českých serverů. Myslím si, že jak procházejí soupeřičky mixzónou, tak je zastaví, třeba Oberföllovou.

Proč čítala jsi i články o ostatních sportovcích?

Taky. Internet tam byl opravdu dobrý, byla to nejlépe pokrytá olympiáda. Všude jinde to padalo, tady bylo možné sledovat bez problémů videa.

Domníváš se, že je dobré sledovat mediální sdělení během olympiády?

Záleží, jak se člověk cítí, když je na tom dobře a vidí, že soupeřičky nejsou, je dobré se utvrdit, jestli to jen nehrají. Obecně si myslím, že to asi nevádí.

Jak myslíš, že to bylo u Vítězslava Veselého?

Já jsem v kvalifikaci nebyla osobní rekord, to je vždycky blbě a média to nastartuje, takže to byla škoda. Lidé pak hodně čekávají, což je pochopitelné. V tomhle média mohou ublížit. Já se snažila v kvalifikaci hodit jen zajišťováky, protože vím, že by to jinak média nabudilo. Ale pro mě byl kvalifikační limit opravdu dost jednoduchý, takže jsem asi v jiném postavení.

Sledovala jsi mediální sdělení, která o tobě vycházela před kvalifikací?

Měla jsem výhodu, že jsem jezdila za Lukášem (*přítel, pozn. aut.*), kde internet moc nebyl. V tšinou jsem byla u něj, tak jsem si od toho hodně odpčinula. Koukala jsem akorát na britskou televizi, jak to vnímají Britové. Takže jsem z toho vypadávala, ve vesnici na pokoji je k tomu člověk trochu nucený. Každý o tom mluví, všichni to sledují, mají tam notebooky a říkájí ti to, i když nechceš. Utíkala jsem od toho k Lukášovi, a to mi pomáhalo.

Kontaktovali tě tví známí ohledně článků, které o tobě vyšly?

Ani ne, možná párkrát. Napsali mi zprávu, že se něco dočetli. Ale většina z mých fanoušků, co jsou i kamarádi, byli v Londýně.

Jak si mediální sdělení vnímala?

Nejvíce mi to vadilo před kvalifikací, dlouho se čekalo na závod. Všichni přemýšleli nad variantami, jak to bude a já sama nevěděla, jak to bude. Do kvalifikace to bylo těžké, pak už to bylo dobré. Než přijel Lukáš, tak už mě to štválo, všichni z médií se chtěli ptát, jak se cítím. Říkala jsem, jak mám vědět, co bude, to uvidíme. Já hrozím nerada o věcech mluvím, radši je děláám. Když se píše, co se stalo, to mi nevadí, ale tyhle spekulace byly hrozné. Mezi kvalifikací a finále mi to nevadilo. Do té doby na mě byl tlak z médií i z Londýna, a to bylo na mě moc.

Četla jsi diskuze u článků o tobě?

Všechno bylo pozitivní. Moc to sice nečetla, ale mrkla jsem na to. Lidé mi tam přáli, s takovým pozitivním přístupem fanoušků jsem se nikdy nesetkala. Cítila jsem neskutečnou podporu, i skrze média. Vlastně mi to i docela pomáhalo.

Kontaktovali tě novináři i před olympijskou kvalifikací po odletu do Londýna?

Měli tendence, média manažer olympijského týmu se mi snažil zastihnout, ale Honza (*Železný, trenér, pozn. aut.*) kolikrát řekl: V žádném případě, nepřichází v úvahu. Tak jsem jim často říkala: Zeptejte se trenéra, abych nebyla ta zlá. Párkrát je on úplně odpálil, pak mě ani nekontaktovali, šlo to vše přes něj. Dvakrát vím, že zasáhl výrazně.

Četla jsi články před kvalifikací?

Četla a štválo mě to, byly to věci z odletu a zase jen ty spekulace.

Kdy jsi dala poslední rozhovor před kvalifikací?

Naposledy na letišti. Všechno jsem čekala před odletem, pak bylo pár dní do kvalifikace a novináři se na mě dobývali znovu. Čekala jsem jim, že až po kvalifikaci, to je pro mě totiž daleko jednodušší. Pokusy tedy byly, ale zastavili jsme je.

Volal ti někdo z novinářů do olympijské vesnice?

Ano, hlavně mediální manažer Saša Kliment mi napsal, že by se mnou chtěl někdo z novinářů mluvit. Já jsem ho vždycky odkázala na Honzu (*Železného, trenér, pozn. aut.*) a ten mi řekl ne.

Chodili za tebou do vesnice?

Ne, nikdo tam nebyl. Ptali se, ale udržovala jsem si odstup. Myslím, že to bylo dobré. Je dobré vědět, že když člověk nechce, nemusí být otrokem médií. Jediný rozhovor s televizí v olympijské vesnici byl s českou televizí. Varhaník (*manažer, pozn. aut.*) vždycky upřednostuje televizi. To byla jediná výjimka a bylo to docela v pohodě. Jinak jsme všechno odmítali.

Jak vypadaly rozhovory s novináři po kvalifikaci?

Bylo to takové pohodové povídání o pocitech ze stadionu. To je vždycky příjemné a užívala jsem si to, všechno ze mě spadlo. Věděla jsem, že za chvíli bude finále a půjde ten okamžik, na který jsem trénovala od října.

Jak probíhaly rozhovory po finále?

Nejdříve jsem dávala rozhovory zahraničním médiím. Všechno bylo v pohodě, stejně jako před hledištěm závodu. Vlastně jsem se pořád opakovala a říkala, že jsem nic takového nečekala. Závod byl tak jednoduchý, že i rozhovory byly klidné. Docela jsem si to užívala.

Jaký k tob m li noviná i po finále p ístup?

Známe se už víc let, takže to bylo takové p átelské, proto bylo t žší udržet si od nich odstup. Ob as to svádí íct, co lov k nechce. Ale jsem celkem opatrná, i když se snažím rozhovor ob as opep it n jakým vtípem, vícemén jsem si dávala pozor. T eba v Ósace mi dávali po závod pivo, že m s ním vyfotí. P emýšlela jsem, že bych necht la být v médiích hned, jak se nalévám pivem.

P ekvapili t ne ím po finále?

Ani ne, vypadalo to, že to všichni ekali, brali m , že jsem zkušená. Finové a N mci mi hodn p áli.

Setkala ses b hem olympijských her s n kým z noviná neoficiáln ?

U eského domu, kolikrát jsme v metru i n koho potkali, tam m fotil n kdo od novin. D lali, že se se mnou baví jen tak, ale pak m pracovn cht li fotit, dala jsem jim souhlas.

Myslíš, že by bylo lepší, kdyby m li noviná i p ístup ke sportovc m až po finále?

Záleží na sportovci, tahle nás kontaktovali p es Klimenta (*manažer pro komunikaci a tiskový mluv í OV, pozn. aut.*) a mohli jsme to odmítnout, p išlo mi to celkem dobré.

M la jsi n jakou negativní zkušenost se zásupci médií b hem olympijských her?

Jen mi vadila ta hrozná tendence fotit sportovce ve vesnici. Stála jsem v kalhotkách v pokoji a Kliment (*manažer pro komunikaci a tiskový mluv í OV, pozn. aut.*) se m ptal, jestli mi m že ud lat pár fotek, jak se vybaluju. Odmítla jsem a bylo to hodn negativní. Vlastn zneužil toho, že tam je. Pak se stáhnul a jednal už jen s Honzou (*Železný, trenér, pozn. aut.*).

A naopak pozitivní?

Nep ekvapili m ni ím, vesm s ale všechno prob hlo dob e. Možná jen, že mi po závod Alfí (*noviná Tibor Alföldi, TK, pozn. aut.*) p inesl do mixzóny pivo jako dárek. Když t s tím necht jí fotit, tak je to p íjemné.

Co bylo z hlediska mediálního tlaku horší: období p ed olympijskými hrami nebo po nich?

P ed olympiádou. Ale zase jsem tenkrát poskytla rozhovory nejv tším médiím i velké focení hodn dop edu. Jak do p ílohy MF DNES, tak Sportu byly velké rozhovory. Bylo to lepší, než t ístit energii do malých v cí. Ani m to nerozptylovalo od tréninku. Varhan (*manažer, pozn. aut.*) tohodn promýšlel, aby m kontakt s médii moc nevyt žoval. Je p ísný, noviná i ho nemají moc rádi, ale to je dob e.

Myslíš, že t média b hem olympijských her ovlivnila?

Myslím, že jo. Ur ít zvýšila nervozitu. Mn to ale na jednu stranu d lá dob e, pot ebuju to. Sice všeho moc škodí, záleží, jak se s tím kdo popere. Ur ít mají vliv, u m to našť stí nem lo ten negativní dopad. Ale tlak je díky nim výrazný.

Pro poskytuješ do médií rozhovory?

I proto, aby se o atletice víc psalo, díky mn je o hodu ošt pem celkem velké pov domí. Dnešní tisk plní hlavn hokej, fotbal a o ostatních sportech se ani nezmní. Jsem ráda, že se píše o atletice, a je i fajn, že se spole nost dozví, jak žijeme jako sportovci. Kolikrát mají mylné informace, t eba z televize Nova, kde se mluví jen o výd lcích. A taky mi tím noviná i i pomáhají. I když te už jsem v jiné pozici, pomáhali mi tím hlavn ze za átku. To jsem byla ráda, že se o mn psalo, pak se to skoro oto í, protože už je toho t eba moc. Ale ta služba je oboustranná.

Jaký je tvůj vztah k českým novinářům?

Myslím, že dobrý. Obě strany si uvědomují, že se potěbují navzájem, což je docela štěstí. Není to jako v showbiznysu, kde ty hvězdy potěbují víc novináře, než novinář i je. Tímhle je ten vztah celkem dobře nastavený. Oni vědí, že musí být solidní a přímí, protože bych jim přímá nemusela nic říct. Na začátku se nastavila pravidla a teď to funguje dobře, je to absolutně v pořádku. Někteří sportovci mají tendenci se s novináři kamarádit, to já nemám. Beru to stejně jako profesionální vztah. Držím si odstup a to funguje.

Rozhovor autorky s pekáčkáčkou Denisou Rosolovou, dne 23. července 2012

Sledovala jsi mediální sledění před olympijskými hrami?

Nevyšla jsem se tomu, abych to nesledovala. Spíš ten humbuk nebyl k olympiádě, ale k mistrovství Evropy. Myslím, že před olympiádou měžu být takový ten černý ká, ale našťstí na měnení takový mediální nátlak, tak snad to i tak vydrží. Uvidíme zítra před odletem.

Když poskytněš rozhovor, pře teš si potom mediální výstup?

Procházím si pár serverů, kde bývají články o mně nebo ostatních atletech. Ale většinou když dleám nějaký rozhovor, tak vím, že to vyjde, a pře tu si to, abych věděla, jestli to je napsáno dobře, nebo jestli tam nejsou nějaké blbosti, které jsem vůbec neekla.

Zaznamenala jsi před olympijskými hrami nějaký rozhovor, u kterého jsi nesouhlasila, jak byl napsán?

To našťstí ne. To bych jim dala.

Ztotožnila si se tedy se vším, co o tobě bylo napsáno?

Ještě se mi nestalo, že by o mně napsali něco špatného, takže v pohodě.

Vnímala jsi mediální výstupy spíše pozitivně nebo negativně?

Naštěstí nepsali nic negativního, tak jenom pozitivně. Uvidíme, co budou psát v Londýně.

Myslíš si, že jsou s tebou před olympijskými hrami spojována nějaká očekávání?

Já myslím, že ne. Myslím, že po Monaku bude nápor na Zuzku (*Hejnovou, pozn. aut.*). Takže jsem se tomu statečně vyšla.

Jaká média jsi před olympiádou sledovala?

Málokdy si koupím noviny, takže většinou sleduji internet. Až tak po tom nepátrám.

Sledují tvoji blízcí mediální výstupy, které se tě týkají?

Hlavně maminka to sleduje. Ale jinak to nikdo moc neeší, když někdo na něco narazí, tak mi to pošle, ale jinak ne. Před olympiádou se mi ale nikdo neozýval, že by o mně něco etl. Mamka to moc nedleá ani během celého roku, jen mě vždycky varuje, a tam neříkám blbosti.

Archivuješ si ty nebo tvá rodina články?

Ne, jak existuje svět internetu, tak už mi články neschovává. A já taky ne, já sbírám jen medaile.

Když jsi poskytovala rozhovory před olympijskými hrami, zajímala ses, jak budou vypadat a kdy vyjdou?

V tšinou chci poslat manažerům rozhovor ke schválení, buď tedy mně nebo manažerovi, ale oba se stalo, že to neposlali. Ale našťstí o mně nepsalí nic tak hrozného. Pokud to není nějaký v tší rozhovor, tak m to nerozhodí. To už potom eší manažer i. Když šlo o rozhovory do novin, ne ešila jsem, kdy vyjdou. V p ípad rozhovor do asopis jsem se zajímala, abych si to koupila. Ale není to tak, že bych to za každou cenu musela mít a vid t.

Kdo schvaluje výsledný rozhovor, ty nebo manažer?

Záleží, co je to za láněk. Pokud je to od mého sponzora, tak to v tšinou posílají mně. Když ale rozhovor dohaduje s novináři i manažer, tak to te i schvaluje on.

Radí ti někdy manažer, co bys měla novináři m íct?

Pokud nejsou tiskovky, tak u toho v tšinou manažer i nebývají. A ani te před olympiádou nebyli. Necháávají to na mně, mám už celkem zkušenosti, co se říkat nemá.

P emlouval ti manažer k němu jakému rozhovoru před olympijskými hrami?

To našťstí ne, nechával m v klidu.

Kdo dohadoval rozhovory před olympijskými hrami?

Manažer, v tšinou jsou novináři i tak drzí, že volali přímo mně. Když jsem jim to nezvedla, obrátili se na m p es manažery.

Odmítala jsi rozhovory?

V tšinou se vyjádím, nejsem taková, že bych něco neud lala. A když už na něco nemám náladu, tak jim eknou, že to musím projednat s manažerem, a se dohodnou s ním.

Poskytovala jsi před olympijskými hrami více rozhovorů ?

Práv že ne. Bylo to úplně v klidu. Myslím si, že ten nejvtší humbuk p ijde zítra na letišti. Nejsem si jistá. Zatím mám úpln klid, což mi vyhovuje, že m nikdo do něho netla í. Krom eské televize, ta mi volala ještě před Helsinkami (*mistrovství Evropy 2012, pozn. aut.*) a už to m lo být zam ené sm rem k olympiád . Ale jinak m nechávají na pokoji, a za to jsem ráda.

Ptali se ti novináři i na konkrétní cíl, který máš pro olympijské hry?

Na to se ptalo hodně novináři . Ale zajímali se i známí. Vždycky jsem odpovídala, že m j cíl je postoupit do finále, pak se uvidí, což je taková vyhýbavá odpověď , ale v tšinou pravdivá.

Žádali ti , abys byla ještě konkrétnější?

V tšinou jim to sta ilo, ekle jsem, že to je m j hlavní cíl, a museli se s tím spokojit.

Snažila ses omezit kontakt s médii před olympijskými hrami?

Po pravd jsem p ijela z Helsinek a kontaktovali m z médií, jestli bych s nimi nenato ila rozhovor a p ijela tam a tam. ekle jsem jim, a se ozvou, a našťstí se nikdo neozval, tak jsem to nemusela ani omezovat.

Myslíš, že tlak médií je před olympijskými hrami v tší?

Na medailové nad je bude hodně velký. Na ty, co tam nejedou vyslov n pro medaili, bude menší. Ale asi bude na úpln každého sportovce.

Jak to vnímáš ty sama?

Mně to nedělalo nikdy problémy, já si to užívám.

Myslíš, že média mohou ovlivnit rozpoložení sportovce před olympijskými hrami?

Myslím, že ano, pokud by vycházely články v negativním smyslu. Pozitivní články jsou spíše nabuzující a asi nedělají velký problém nikomu.

Ovlivňují tě?

Já nemůžu posoudit o mně moc negativních článků nevyšlo. Asi mám dobrý vztah s novináři, že o mně nenapsali nic ve zlém.

Četla jsi i diskuze na internetových serverech?

Četla, v tichou se na tom pobávám, kdybych se dívala všim, co tam o mně napsali, tak už bych ani nemohla bít. Bývají tam závistiví lidé. Český lid je celkem nepřehledný.

Rozhovor autorky s pekáčkou Denisou Rosolovou, 11. září 2012

Sledovala jsi během olympijských her mediální sdělení?

Všimla jsem si, že když jsem zveřejnila to moje zranění kotníku, ukázalo se, že novináři jsou úplně všude a všechno sledují. Nejsem ve velkém jsem to však nesledovala, podívala jsem se na servery, ale že bych úplně „šmejdila“, to ne. Lovím se chce soustředít sám na sebe a nechce úplně prolézat internet.

Vyhýbala ses během olympijských her novinářům?

To ani ne. Spíše jsem se bála, že po mně budou chtít strašně moc rozhovorů, našťávej se to odehrálo jen jednou, ještě před závody se mnou udělalo pár lidí rozhovor. Pak jsem musela ještě jednou po slavnostním zahájení do televize, což mě docela zmohlo, a to nebyl dobrý nápad. Jsem sportovec a jít spát ve dvě hodiny ráno a vstávat před sedmou do televize nebylo nic moc. Bylo to sice dlouho před závodem, ale loví to moc nepotřebují, když spí ty i hodiny. Pak už mě nechali být a nevěšali si mě, což byla výhoda.

Myslíš, že to mohlo rozptýlit?

Ten den jsem měla být rozptýlená, potom jsem ještě trénovala a netrénovala se mi moc dobře. Potom jsem to dospala, ale nebylo to moc příjemné.

Mezi jednotlivými závody jsi mimo mixžónu rozhovory neposkytovala?

Naštěstí jsme po každém závodě šly do mixžóny, kde jsme udělaly pár rozhovorů, pak už nás nechali být. A asi i kdyby chtěli s námi udělat samostatný rozhovor během závodu, tak by neuspěli. Mají se ptát v mixžóně, pak už nemají šanci.

Přišli za tebou novináři i do olympijské vesnice?

Jen před zahajovacím ceremoniálem tam se mnou něco točili, ale to bylo dva a půl týdne před závodem. Ptali se, jak se mi líbí ve vesnici. Četla jsem rozhovor odlehčit a řekla, že pod mnou na posteli prasklo prkénko, a oni na tom rozhovor postavili. Je mi obecně jedno, na co se ptají, ale nemám ráda, když dělají klasický rozhovor a vytáhnou z toho nějakou blbost, která byla myšlená úplně jinak. S tou postelí to bylo zvláštní. Všimla jsem si, že to vyšlo i na Slovensku, kde psali, že pod českými dívkami nedrží postele, tím to asi bude. Řekla jsem si, bít hůl, co ze mě neudělají. Jinak tam za námi nechodili, protože se na všechno zeptali v mixžóně. Zkoušeli mě kontaktovat, když zjistili, že

mám problémy s kotníkem. Ale to už bylo spíš formou e-mailu, už jsem s nimi moc nekomunikovala. Ale vážně spíš nechávali, protože vědí, že mají možnost se na všechno zeptat v mixzóně.

Sledovala jsi mediální výstupy, které o tobě vycházely mezi semifinále a finále?

Podívala jsem se, co se psalo, a hlavně jsem chtěla zjistit, co se přesně stalo v semifinále (*Rosolová byla nejprve diskvalifikována, poté byla diskvalifikace stažena, pozn. aut.*). Zkoušela jsem najít videa, která bohužel z olympiády nebyla. Naštěstí nepsali nic špatného. Koukla jsem se, ale spíš mi šlo, že se těšili víc Zuzku (*Hejnovou, pozn. aut.*). Což mi asi hodně pomáhalo, že jsem byla takhle v povzdálí, takže tlak byl víc na ni.

Zaobírali se tví blízcí mediálními sděleními, která o tobě vycházela?

Neptala jsem se. Přítel byl se mnou v Londýně. Ví, že byly nějaké ohlasy od lidí, kteří tvrdili, že jsem měla být diskvalifikovaná. Ale naštěstí se mě víc lidí zastávalo. Mamce, která v té době sjížděla stránky na internetu, odešel zrovna po ita, takže nevěděla vůbec nic. A myslím si, že spíš blízcí koukali na televizi, ani nevím jestli kupovali noviny a jestli máme nějaké výstřižky.

Kontaktoval tě někdo z tvých blízkých, co se o tobě dočetl během olympijských her?

Nikdo mi nevolal, naštěstí všechno, co se stalo, vyšlo v televizi, takže se vyjasnila i moje diskvalifikace.

Jak jsi vnímala mediální výstupy, které o tobě vycházely před olympijskými hrami?

Myslím, že psali všechno pozitivně. Přijde mi, že o mně píšou málokdy negativně, to je výhoda, asi mám na novináře dobrý vliv.

Četla jsi diskuze na internetu k článkům o tobě?

Přetvořila jsem si to, protože mě to zajímá, ale v té době to moc vážně neberu. Pamatuji si, že se lidé vyjadřovali k mé diskvalifikaci, že jsem měla být diskvalifikovaná. Smála jsem se tomu, říkala jsem si, že když ani Briti nepodali protest, asi to na diskvalifikaci nebylo. Občas se našel i nějaký příspěvek, ale v té době jsem se musela smát.

Zdávalo se ti, že s tebou novináři spojovali nějaké očekávání před olympijskými hrami?

Myslím, že před olympiádou se mnou novináři pochtali a věděli, že mám velkou šanci, ale když během olympiády viděli, jak se to vyvíjí a tolik mi to nejde, upustili od toho. Takže tlak na mě nebyl žádný.

Vyhovovalo ti to?

Mně je to jedno. Mám ráda, i když je na mě tlak i když není, když mi hodně lidí věří, málokdy jsem se z toho sesypala. V té době jsem to naopak prodala, což bylo i v Helsinkách (*mistrovství Evropy 2012, pozn. aut.*), kde se od nás očekávala medaile, a mně to jenom pomohlo. Takže já mám ráda tenhle mediální humbuk.

Odpovídala jsi v mixzóně novinářům konkrétně, když se tě ptali na cíle?

Tam už v té době konkrétně, vyhýbala jsem se tomu spíš, než zaaly závody. Když už jsem věděla, jak jsem na tom a jak na tom jsou ostatní, konkretizovala jsem odpovědi. Spíš mlčím před závodem, kdy sama úplně nevím, jak na tom budu.

Jak ses cítila během rozhovorů v mixzóně po semifinále?

Normálně mi rozhovory nevadí. Bylo mi to ale hodně nepříjemné po semifinále, když mě diskvalifikovali a ještě jsem nevěděla, jak to dopadne. Do televize jsem se snažila držet, před novináři jsem se samozřejmě neobrátila, to už nešlo. Zeptali se mě jen na pár otázek a nechali mě jít.

Jak se k tobě tehdy chovali?

Bylo jim to líto, sami nevěděli, co se děje, tak nebyli úplně odtažití.

Ještě týž den byla diskvalifikace stažená, kontaktovali tě kvůli tomu novináři i znovu?

Ne. Byla výhoda, že tam byla Zuzka (*Hejnová, pozn. aut.*), všichni očekávali výkon od ní, takže na ni byl větší tlak než na mě. Já jsem se tomu vyhýbala.

A jak ses cítila při rozhovorech po finále?

Nic moc, člověk dobehne, sotva dýchá. Navíc byli hešši až na konci mixzóny. Ale v tšinou se zeptali jen na ty otázky a pustili mě. Už mám za sebou období, kdy jsem se v mixzóně rozbrelela, te odpovím a přijde to na mě až pak, tak to bylo i po olympijském finále.

Říkala ti trenérka, aby jsi kontakt s novináři omezila?

Martina (*Blažková, trenérka, pozn. aut.*) ne, jen její kamarádka mi psala, a se před závodem vyhýbám novinářům, co nejvíc to půjde. Člověk to unavuje, kdyby to dělala poád. Naštimní po mně nic nechtěli.

Hodnotili před tebou novináři i tvůj výkon?

Ne, nejak to přecházeli. Jak Zuzka udělala bronz, tak mě nechali říct ty i v ty a ekali na ni.

Dáváš si pozor, co novináři odpovídáš?

Občas se musím hlídat, nemžu říct vše, co si myslím. Ale nemám s tím žádný problém. Hodně záleží na otázce.

Setkala ses neoficiálně s někým z novinářů během olympijských her?

Potkala jsem se neoficiálně v českém domě s Alfiem (*Tibor Alföldi, TK, pozn. aut.*) na koncertě, ale na závody se mě vůbec neptal. A pak ještě i s ostatními na konci. Naštimní máme takový vztah, že se bavíme normálně a závody neešíme. Jako kamarády je vysloven neberu.

Měla jsi nějakou špatnou zkušenost s novináři i během olympijských her?

Neměla. Jen tu postel jsem musela přejít. Nelíbilo se mi, že to napsali jinak, než jsem čekala.

Měla jsi s nimi nějakou pozitivní zkušenost?

Asi se mi líbilo, že když jsem došla semifinále a sami novináři nevěděli, co se děje, Tomáš Kohout z českého rozhlasu se snažil dovolat Tomášovi Dvořákovi (*šéftrenér české atletiky, pozn. aut.*) a snažil se mi pomáhat, stejně tak ostatní. Dal mi i telefon, abych se zeptala, kde mám podat protest. Snažili se to se mnou řešit.

Myslíš si, že kontakt s novináři může ovlivnit rozpoložení sportovce na olympijských hrách?

Jsem zvyklá, že v tšinou už den před závodem za mnou chodí a vyptávají se, takže mi to nevadí. Ale spíš se mi že stát, že člověk natrefí na nějakého „blbce“, který se zeptá na nějaké blbosti, a to člověk rozhodí. Naštimní se mi to ještě nestalo.

Jaký máš vztah k médiím?

Snažila jsem se k novinářům si vytvořit co nejlepší vztah, aby o mně nepsali nikdy špatně. Snažím se s nimi, co nejvíce dělat rozhovory, vyhovět jim, když mě požádají.

Sleduješ nějaké médium pravidelně?

Většinou internetové servery. Ale n kdý mi vadí, že píší ob as kraviny, jen aby to bylo tivé. Chodím na Idnes.cz, Seznam.cz a Novinky.cz. Koukám každý den na Branky, body, vte iny, to musí být ticho. D ív jsem sledovala víc Novu, ale ta už mi te vadí.

P íloha 2: Vybraná mediální sd lení

LONDÝN 2012
OLYMPIJSKÉ ZPRAVODAJSTVÍ MICHALA OSOBY A RADKA MALINY

ZUZANA HEJNOVÁ SI PRO PRVNÍ VELKOU MEDAILI DOŠLA V HOLÍNKÁCH A ŘÍKALA: Vše ze mě spadlo, konečně se můžu vyspat

LIBALOSTI DNE

- Společnost: Očkovávací schéma zrušeno a šel o Právno strana 20
- Očkovávací schéma zrušeno a šel o Právno strana 20
- Český čtyřlístek: Čestný transfer španělského fotbalisty a mediální vypořádání kade strana 18
- Český čtyřlístek: Čestný transfer španělského fotbalisty a mediální vypořádání kade strana 18
- Pochybnosti: Pochybnosti o výhledu fotbalu v Česku strana 19
- Očkovávací schéma zrušeno a šel o Právno strana 20
- Očkovávací schéma zrušeno a šel o Právno strana 20

Kasolová v sobě probouzela tygrčici

Rychlé holky žene rivalita vpřed

Veselý: Lepší formu jsem neměl

Zuzana Hejnová	Denisa Rosolová
29 let	23 let
182 cm	168 cm
57 kg	57 kg
1.10.88	1.10.88
1.10.88	1.10.88

Veselý: Lepší formu jsem nem l. Praha: Právo, Borgis, a. s, 10. 8. 2012. Rub. Lonýdn 2012. zp. 17.

OH-2012 Zuzana Hejnová a Denisa Rosolová dnes mohou vybojovat první českou sprinterskou medaili po 32 letech

RYCHLÝ HOLKY poběží vstříc historii

Prostředky na 500 metrů přestala medailistka Léda

Střevce	Čas
Marika Jelencová	1:12,6
Denisa Rosolová	1:12,9
Jana Jílová	1:13,7
Jana Jílová	1:14,2
Jana Jílová	1:14,3
Jana Jílová	1:14,4
Jana Jílová	1:14,5
Jana Jílová	1:14,6
Jana Jílová	1:14,7
Jana Jílová	1:14,8
Jana Jílová	1:14,9
Jana Jílová	1:15,0
Jana Jílová	1:15,1
Jana Jílová	1:15,2
Jana Jílová	1:15,3
Jana Jílová	1:15,4
Jana Jílová	1:15,5
Jana Jílová	1:15,6
Jana Jílová	1:15,7
Jana Jílová	1:15,8
Jana Jílová	1:15,9
Jana Jílová	1:16,0
Jana Jílová	1:16,1
Jana Jílová	1:16,2
Jana Jílová	1:16,3
Jana Jílová	1:16,4
Jana Jílová	1:16,5
Jana Jílová	1:16,6
Jana Jílová	1:16,7
Jana Jílová	1:16,8
Jana Jílová	1:16,9
Jana Jílová	1:17,0
Jana Jílová	1:17,1
Jana Jílová	1:17,2
Jana Jílová	1:17,3
Jana Jílová	1:17,4
Jana Jílová	1:17,5
Jana Jílová	1:17,6
Jana Jílová	1:17,7
Jana Jílová	1:17,8
Jana Jílová	1:17,9
Jana Jílová	1:18,0
Jana Jílová	1:18,1
Jana Jílová	1:18,2
Jana Jílová	1:18,3
Jana Jílová	1:18,4
Jana Jílová	1:18,5
Jana Jílová	1:18,6
Jana Jílová	1:18,7
Jana Jílová	1:18,8
Jana Jílová	1:18,9
Jana Jílová	1:19,0
Jana Jílová	1:19,1
Jana Jílová	1:19,2
Jana Jílová	1:19,3
Jana Jílová	1:19,4
Jana Jílová	1:19,5
Jana Jílová	1:19,6
Jana Jílová	1:19,7
Jana Jílová	1:19,8
Jana Jílová	1:19,9
Jana Jílová	1:20,0

Špotáková se postelí vyhne. Bude pobíhat, aby nebyla jako ameba

Veselý jde do boje za trenéra Železného

